

[Helge Sander]

vidtgående forslag, som ophavsretsudvalget har fremsat, før vi tager endelig stilling.

Der er forskellige spørgsmål, der må besvares. Kan disse forslag f.eks. løse billedkunstnernes økonomiske problemer? Kan disse forslag specielt hjælpe de unge og ikke kendte kunstnere? Det er vel netop dem, som forslagsstillerne ønsker at hjælpe på vej. Hvor mange penge vil disse udgifter overhovedet indbringe, og er der ikke en risiko for, at det hele æder sig op i administration?

Generelt mener vi i Venstre, at tiden ikke er til at oprette nye omsvøbsdepartementer med nye offentlige administrative omkostninger. Derfor kan vi være noget bekymrede over, at der i lovforslaget ligger dels oprettelse af et nyt udvalg, der skal fordele midlerne, dels det, som forslagsstillerne i lovforslag nr. L 195 kalder en »organisation«.

Hvis Venstre skal gå med til de afgifter, som er foreslået her, må betingelsen være, at afgifterne kommer kunstnerne til gode, og at det ikke æder sig op i administration.

Med disse bemærkninger kan vi give tilsagn om et positivt udvalgsarbejde til afklaring af de problemer, som ministeren allerede har nævnt, og til besvarelse af en række spørgsmål, hvorpå der allerede her er nævnt eksempler.

Ingerlise Koefoed (SF):

For nylig blev der på en auktion her i byen solgt et kubistisk billede af Franciska Clausen. Det gik op i en temmelig pæn pris, jeg tror, det var 250.000-300.000 kr., og det var i forhold til, hvad kunstneren har fået for sine kunstværker, da hun var i levende live, en betragtelig sum. Franciska Clausen levede næsten hele sit liv meget, meget beskedent og fik meget, meget lidt ud af det store arbejde, hun gjorde for kunsten.

Franciska Clausen ville heller ikke efter den foreslåede lovgivning have fået noget ud af den stigning, der er sket i vurderingen og i prisen for hendes kunstværk, men hvis denne lovgivning havde eksisteret, var der dog andre, der ville have haft glæde af Franciska Clausens anerkendelse. Så ville nogle procenter være gået til den fond, der kunne støtte andre unge kunstnere og indkøb af ny kunst, ligesom Franciska Clausen selv engang var en ung kunstner, der lavede ny kunst.

Jeg synes, at dette forslag er et godt forslag. Det burde sådan set være kommet for længe siden, og jeg kan ligesom hr. Søren Hansen være ked af, at vi ikke selv har fremsat det for år siden. Vi overvejede det i sin tid, men der var i Akademirådet af en eller anden grund, som jeg aldrig har fået opklaret, ikke nogen særlig positiv indstilling til følgeretsbestemmelser.

Men jeg synes, det er rigtigt at gøre noget ved det nu, og jeg synes ikke, vi skal vente og vente på, at der bliver gjort noget ved det. Kunstnere har det meget dårligt; billedkunstnere har det meget dårligt med deres ophavsret, og hvorfor i alverden skal de ikke behandles lige så rimeligt, som forfatterne bliver det med biblioteksafgiften, og som musikerne bliver det med KODA?

Der er et par ting, som jeg naturligvis gerne vil have opklaret under udvalgsarbejdet, eller måske kan hr. Bernhard Baunsgaard svare på det allerede nu.

Der står i nr. L 195, at afgiften, når kunstneren er død, skal gå til hans nærmeste efterladte, og jeg vil gerne have at vide, om hr. Bernhard Baunsgaard definerer nærmeste efterladte, som man gør i biblioteksafgiftsloven, dvs. en efterladt ægtefælle eller samlever og de umyndige børn. Det synes jeg nemlig har været en god bestemmelse. Jeg synes ikke, der er nogen rimelighed i, at efterladte hele resten af deres liv eventuelt skal få noget ud af, at deres far eller mor lavede kunst, som af en eller anden mærkelig grund blev meget dyr, efterhånden som tingene kom på auktion.

Jeg vil også gerne have at vide, hvad »offentligt salg« er. Er offentligt salg alene auktionssalg, eller er det f.eks. også salg fra gallerier, fra statsunderstøttede udstillinger, statsanerkendte udstillinger osv.? Hvis det er det, vil der jo meget ofte være tale om første gangssalg af et kunstværk, og så må salg fra udstillinger og salg fra gallerier kunne ligestilles med kunstnerens salg hjemme fra sig selv, altså være afgiftsfrit, eller også vil det give kunstneren de procenter mere. Jeg synes egentlig ikke, der er nogen rimelighed i, at man, når det drejer sig om kunstnerens egne kunstværker, skulle belægge dem med en afgift, selv om de blev solgt fra en statsanerkendt udstilling.

Det er også klart, at der vil være nogle omgængelsesmuligheder med denne lovgivning,